

опустошението. Ако отидете на мястото на някоя къща, която е била нападната от термити, ще видите само останките ѝ, цѣлата е превърната във прахъ. Тък сѫ голѣми химици, знаятъ да разяждатъ стъклото, металитъ, дървото. Цѣли гори сѫ опустошавани от термити. Цѣли паради сѫ били разрушавани от термити. Нѣма място, въ което термитите не сѫ могли да проникнатъ.

Сега може да се зададе следния философски въпросъ: каква е била целта на природата, като е допуснала сѫществуването на термитите? Тя ги е допуснала съ цель да економиса част отъ своята енергия. На времето си, тък сѫ разрешили единъ важенъ социаленъ въпросъ. Тък разрешиха единъ отъ въпросите на природата, но тѣхниятъ въпросъ остана неразрешенъ. Термитите нѣматъ гробища. Тък изяждатъ мъртвите си. Всичко, каквото излѣзе отъ тѣхъ, тък го оползотворяватъ. Ученитѣ, които изучаватъ живота на термитите, и досега още не могатъ да разбератъ, каква е целта на природата, като ги е създала. Тък действуватъ като тайна сила въ природата. Отде взиматъ разпорежданятията си, не се знае. Обаче, въ две-три седмици тък готови да унищожатъ цѣли квартали, защото много бързо се размножаватъ. Царицата на термитите снася 30 милиона яйца презъ годината. Тък почитатъ царицата си, която е 20 — 30 пъти по-голѣма отъ единъ голѣмъ термитъ. Значи, ако единъ обикновенъ термитъ е отъ 3 — 5 миллиметра голѣмъ, царицата е голѣма около сто миллиметра. Какво е целила природата, като е дала възможност на термитите да се размножаватъ толкова много? Човѣчеството дължи спасението си отъ термитите на мравките. Тък му дойдоха въ помощъ. Мравките казаха на термитите, че Царството Божие не е за тѣхъ, но за човѣка. Термитите не могатъ и не трѣбва да наследятъ земята. Авторътъ, който пише за термитите, казва, че голѣмо нещастие би било за човѣчеството, ако термитите успѣятъ да влѣзатъ и въ Европа. Нѣкога, когато Европа е била тропическа зона, термитите сѫ се развивали и тамъ, но благодарение на студената епоха, която настанала въ Европа, тък били унищожени. Отъ това време насамъ бѣлата раса е започнала свободно да се развива.

Сега, да се върнемъ къмъ въпроса за вѫтрешното проучуване на себе си. Нѣма по-красивъ обектъ отъ обекта за изучаване на човѣка. Тъй както е създаденъ организъма на сегашния човѣкъ, той съдържа въ себе си всички пред-